

13 Φεβρουαρίου 1992.

[Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στές]

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΗΣ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5534).

Κλοπή κατά παράβαση των άρθρων 255 και 262 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 — Ποινή καταβολής προστίμου ΛΚ400.- και αποζημιώσεων στη Δημοκρατία ΛΚ59.- αξία της κλαπείσας περιουσίας. Επικυρώθηκε από το Εφετείο.

5 Ποινή — Επιμέτρηση — Λευκό ποινικό μητρώο — Συνεργασία με τις αστυνομικές αρχές — Επιθυμία για αποζημιώση του ιδιοκτήτη της κλαπείσας περιουσίας — Προσωπικές και οικογενειακές συνθήκες.

10 Ο εφεσείων, πρόσφυγας πατέρας δύο ανηλίκων παιδιών, περί τα μέσα Μαΐου 1991 έκλεψε 68 τεμάχια οικοδομικού σιδήρου περιουσία της Κυπριακής Κυβέρνησης τα οποία επρόκειτο να χρησιμοποιήσει το Τμήμα Αναπτύξεως υδάτων για την κατασκευή υδατοδεξαμενής στο χωριό Υψωνα. Παραδέχτηκε ενοχή και τον επεβλήθη η ποινή που αναφέρεται πιο πάνω και την οποία εφεσίβαλε σαν έκδηλα υπερβολική.

Το Ανώτατο Δικαστήριο αφού τόνισε την σοβαρότητα του αδικήματος απέρριψε την έφεση και απεφάνθηκε διότι ο τόσο καλά σχεδιασμένος τρόπος διάπραξης της κλοπής παρείχε δυνατότητα ακόμη και για επιβολή ποινής φυλάκισης.

20 *H έφεση απορρίπτεται.*

Έφεση εναντίον Ποινής.

25 Έφεση εναντίον της ποινής από τον Αντώνη Κυριάκου Χριστοφή ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 24 Οκτωβρίου, 1991 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 19273/91) στην κατηγορία κλοπής κατά παράβαση των άρθρων 255 και 262 του Ποινικού

Κώδικα, Κεφ. 154, και καταδικάστηκε από Νικολάτο, Ε.Δ. σε προστίμο £400.- και £59.- αποζημίωση.

M. Ηλία, για τον εφεσείοντα.

Γ. Παπαϊωάννου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους.

A. N. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Ο εφεσείων παραδέχθηκε ενοχή για το αδίκημα της κλοπής κατά παράβαση των άρθρων 255 και 262 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154. Οι λεπτομέρειες του αδικήματος δύτως εκτίθενται στο κατηγορητήριο ήταν ότι μεταξύ της 10ης και 14ης Μαΐου 1991, στην τοποθεσία Πρασοκά, περιοχή του χωριού Ύψωνα της Λεμεσού, έκλεψε 68 τεμάχια οικοδομικού σιδήρου, μήκους 5.30 μ. και διαμέτρου 12 mm αξίας £59 περιουσία της Κυπριακής κυβερνήσεως.

Το Δικαστήριο του επέβαλε ποινή £400.- προστίμου και επιπλέον καταβολή αποζημιώσεων στη Δημοκρατία του ποσού των £59.- την αξία της κλαπείσας περιουσίας.

Επιβάλλοντας την ποινή ο πρωτόδικος Δικαστής αναφέρθηκε στα γεγονότα τα οποία έλαβε υπόψη και ειδικά στο γεγονός ότι ο εφεσείων δεν βαρύνετο με οποιαδήποτε προηγούμενη καταδίκη, την παραδοχή και τη μεταμέλεια του, τη συνεργασία του με τις αστυνομικές αρχές, τη θέληση του να αποζημιώσει τον ιδιοκτήτη της κλαπείσας περιουσίας και επίσης έλαβε υπόψη τις προσωπικές και οικογενειακές συνθήκες του κατηγορουμένου, όπως εξετέθησαν ενώπιον του. Κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η σοβαρότητα του αδικήματος που παραδέχθηκε ο εφεσείων δεν υπαγόρευε στο Δικαστήριο την επιβολή ποινής φυλακισμούς.

Τα σχετικά γεγονότα είναι αυτά. Ο εφεσείων είναι κατοικος του προσφυγικού συνοικισμού Πάνω Πολεμιδιών, είναι παντρεμένος με δύο ανήλικα παιδιά και εργάζεται σαν ελαιοχρωματιστής.

5

10

15

20

25

30

35

Το Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων κατασκεύαζε στην τοποθεσία Πρασκιά του χωριού 'Υψωνα' μια υδατοδεξαμενή και κοντά σ' αυτή τοποθέτησε τα υλικά που θα χρησιμοποιούντο για την κατασκευή της. Μεταξύ των υλικών αυτών ήσαν οι ράβδοι σιδήρου που αναφέρονται στο κατηγορητήριο. Στις 13 Μαΐου 1991 και ώρα 6:00 μ.μ. υπάλληλος του τμήματος αυτού, ενώ περνούσε από το μέρος της υδατοδεξαμενής, είδε ένα αυτοκίνητο πικ-απ με αριθμό εγγραφής PW 83 και δύο άτομα να φορτώνουν τις ράβδους αυτές του σιδήρου στο αυτοκίνητο. Από εξετάσεις που έγιναν διαπιστώθηκε ότι το αυτοκίνητο αυτό ανήκε στον κατηγορούμενο, ο οποίος συνελήφθη, ανακριθήκε και παραδέχθηκε ότι αυτός είχε πιάσει το σιδήρο και οδήγησε την αστυνομία σε ανοικτό χώρο δύπλα από το σπίτι του, όπου παρέδωσε μόνο είκοσι τεμάχια σιδήρου από τα 68. Στη σκηνή του εγκλήματος και συνεργαζόμενο με τον εφεσείοντα θεάθηκε δεύτερο άτομο το οποίο δεν βρέθηκε και ο εφεσείωντας ισχυρίστηκε ότι επρόκειτο περί αγνώστου σ' αυτόν Σύριου.

Εναντίον της πιο πάνω ποινής καταχωρήθηκε η παρούσα έφεση και ο βασικός λόγος που επικαλείται ο δικηγόρος του εφεσείοντα είναι ότι αυτή είναι έκδηλα υπερβολική. Επιχειρηματολογώντας ενώπιον μας επικαλέσθηκε τα στοιχεία που θα μπορούσε να βοηθήσουν στην ορθή επιμέτρηση της ποινής και τα οποία στην ουσία είχε επικαλεσθεί και στην αγόρευση του ενώπιον του πρωτόδικου δικαστηρίου προς μετριασμό της ποινής. Τα στοιχεία αυτά είναι αυτά που αναφέρομε ενωδίτερα και τα οποία ο πρωτόδικος Δικαστής στην απόφαση του ανέφερε ότι έλαβε υπόψη.

Ενώψη της σοβαρότητας του αδικήματος και καθοδηγούμενοι από τις αρχές που διέπουν τις εξουσίες του Δικαστηρίου τούτου στο να επεμβαίνει στις ποινές τις οποίες επιβάλλει ένα πρωτόδικο Δικαστήριο δεν έχουμε καμμιά δυσκολία στο να απορρίψουμε την έφεση αυτή γιατί δεν έχουν τεθεί ενώπιον μας οποιοιδήποτε λόγοι που να δικαιολογούν επέμβαση μας με την επίδικη ποινή. Αν μη τι άλλο ο τόσο καλά σχεδιασμένος τρόπος διάπρα-

ξης της κλοπής παρείχε τη δυνατότητα ακόμη και για επιβολή ποινής στερητικής της ελευθερίας του κατηγορουμένου.

Ως εκ τούτου η έφεση απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.

5